

BOJ NA ZDRŽENOU

Podplukovník docent Emil Labuda, CSc., podplukovník Eduard Zedníček

Podle polních řádů kapitalistických armád je boj na zdrženou druh obranné činnosti; není tudíž rozhodující druh bojové činnosti. V polním řádu západoněmecké armády je boj na zdrženou uváděn jako samostatný druh bojové činnosti, kdežto v americké a francouzské armádě je součástí obranného a ústupového boje. Cíl boje na zdrženou je však u všech kapitalistických armád v podstatě shodný: zpomalit postup protivníka, získat čas i za cenu ztráty části terénu, co nejdéle uchovat bojeschopnost vlastních vojsk a protivníkovi způsobit maximální ztráty. Je pochopitelné, že boj na zdrženou bude veden omezenými silami a prostředky. Do boje budou zasazovány v první řadě mechanizované a tankové útvary a svazky, které musí plně využít výhodných terénních podmínek a které se nesmí zavazovat do rozhodujících bojů.

Boj na zdrženou může být veden v počátečním období války nebo v průběhu operací a bojů.

Podle polního řádu **americké armády je boj na zdrženou formou ústupového boje a součástí mobilní obrany.** Může být veden podle předem připraveného plánu nebo může být vynucen činností protivníka v průběhu boje.

Bojová sestava útvarů a svazků je uskupena zpravidla do dvou sledů. V prvním sledu má být většina sil a prostředků, menší část sil je ve druhém sledu.

Druhý sled může plnit tyto úkoly:

- vést krátké protizteče k zabezpečení odpoutání prvního sledu,
- připravovat nová ústupová nebo mezilehlá ústupová postavení,
- palebně podporovat boj prvního sledu,
- chránit důležité prostory v týlu nebo obnažené boky,
- vést úderý před přední okraj a umožnit tak odpoutání vojsk bojujících v zabezpečovacím pásmu.

Hloubka úkolů a doba trvání boje na zdrženou bude závislá na mnoha faktorech, např. na zámyslu nadřazeného velitele, na množství prostředků jaderného napadení vlastních i protivníka, na množství sil a prostředků protivníka, na terénu a povětrnostních podmínkách.

V **zabezpečovacím pásmu**, budovaném a obsazeném mimo dotyk s protivníkem, vedou boj na zdrženou **krycí vojska, všeobecné a bojové zajištění.** Jejich hlavním úkolem je zdržovat postup protivníka,

způsobit jeho silám a prostředkům co největší ztráty do navázání dotyku s hlavními silami, klamat protivníka o průběhu obranných postavení a uskupení sil a vést průzkum.

Krycí vojska může vyslat divize prvního sledu armádního sboru v síle zesíleného průzkumného praporu nebo jednoho až dvou praporečnických taktických skupení, popřípadě až brigády. Armádní sbor vyčleňuje do krycích vojsk zpravidla mechanizovanou (obrněnou) divizi a části lehkého obrněného pluku.

Krycí vojska zahajují boj s protivníkem již na vzdálených přístupech k přednímu okraji. Boj na zdrženou je střídán krátkými protiztečemi do boku i týlu protivníka. Je veden vzájemným překračováním sledů až po čáru všeobecného zajištění, která tvoří konečné ústupové postavení krycích vojsk. Krycí vojska odcházejí do druhého sledu divize nebo armádního sboru.

Boj s protivníkem přebírají postupně jednotky všeobecného a bojového zajištění. Boj na zdrženou vedou tyto jednotky obdobným způsobem jako krycí vojska. V žádném případě se nezavazují do rozhodujících bojů, nenechají se obklíčit, plně využívají přirozených a umělých překážek, zejména ženiných chemických zárasů, popřípadě i jaderných fúgasů a níže komunikace a důležité objekty.

Vojska v zabezpečovacím pásmu mohou být podporována prostředky jaderné-

ho napadení, letectvem a dělostřelectvem. Podle síly krycích vojsk, šířky pásem činnosti a hloubky úkolů mohou být pro palebnou podporu přiděleny mechanizované brigádě jeden až dva oddíly 155mm houfnic a až baterie 203,2mm houfnic; mechanizovaný prapor může být posílen až oddílem 105mm anebo 155mm houfnic a četou až baterií 203,2mm houfnic. Dělostřelectvo plní úkoly palebné podpory z palebných postavení předsunutých před předním obranným postavením.

Mezery a odkryté boky se vyplňují ženijními nebo ženijně chemickými zátarasy. Největší hustota zátarasů, včetně jaderných fugasů, se vytváří na důležitých přístupových směrech. Míny jsou kladeny rychlým způsobem ze speciálních vozidel, v hloubce i z vrtulníků. Opěrné body jsou chráněny přenosnými drátěnými zátarasy.

Boj na zdrženou v rámci mobilní obrany vede pouze malá část sil a prostředků, zatímco hlavní síly ničí vklíněného protivníka protiztečemi za podpory jaderných prostředků a letectva. V žádném případě nelze boj na zdrženou, který je součástí ústupu, zaměňovat s mobilní obranou, která je organizována a vedena odlišnými taktickými zásadami.

Cílem mobilní obrany je přinutit protivníka, aby soustředil svoje síly a prostředky do předem stanoveného prostoru a tím vytvořil vhodné podmínky k použití vlastních jaderných zbraní a protiztečí. Na bocích předpokládaného vklínění jsou v pozici obraně předního obranného postavení jednotky, které houževnatou obranou, palbami a ženijními zátarasy usměrňují protivníka do prostoru pro něho nevýhodného.

Na směru vklínění vede menší část sil a prostředků boj na zdrženou, a to postupným zaujímáním ústupových a mezilehlých ústupových postavení a vzájemným překračováním jednotlivých sledů. Na posledním ústupovém postavení — na tzv. čáře přípustného vklínění — zabrání protivníku v dalším pronikání do hloubky obrany a vytvoří vhodné podmínky pro jaderné údery a protizteče silným druhým sledem. Čára přípustného vklínění může být u divize v hloubce až 10 km.

Vojska zahajují boj s protivníkem na velké vzdálenosti s cílem způsobit mu ztráty a zpomalovat jeho postup. Jaderné zbraně malé ráže a zálohy jsou používány k usnadnění odpoutání čelních jednotek od protivníka na nejmenší možnou vzdálenost.

Organizuje-li mobilní obranu armádní sbor, pak je zpravidla do krycích vojsk vyčleněna obrněná divize a někdy i celý lehký obrněný pluk.

K podpoře boje krycích vojsk může velitel sboru použít 4—6 jaderných granátů nebo raket s tritolovým ekvivalentem 9—47 kt. Dále posílá obrněnou divizi částí sborového dělostřelectva v hodnotě 2—3 dělostřeleckých oddílů a oddílem protiletadlového dělostřelectva.

První pásmo za vedení mobilní obrany armádním sborem vybuduje a obsazuje mechanizovaná divize, popřípadě část lehkého obrněného pluku. Do druhého sledu vyčleňuje velitel armádního sboru další dvě mechanizované divize a obrněnou divizi po jejím návratu ze zabezpečovacího pásma.

Boj na zdrženou vede mechanizovaná divize prvního sledu armádního sboru na předpokládaném směru vklínění protivníka až po čáru přípustného vklínění protivníka, tj. do hloubky 20—30 km. Divize i brigády člení svoji sestavu do dvou sledů. Jejich boj je podporován jadernými údery dělostřelectvem, letectvem a protiztečemi divize a armádního sboru.

A nyní k organizaci a vedení boje na zdrženou za ústupu svazku a vyššího svazku americké armády.

Hlavním cílem boje na zdrženou v této fázi boje je zdržet postup protivníka a získat čas k vybudování a obsazení spolehlivé obrany v hloubce. Počet ústupových a mezilehlých ústupových postavení závisí v první řadě na čase, po který divize boj na zdrženou musí vést dále na terénu, na silách a prostředcích vlastních i protivníka a na povětrnostních podmínkách. Prvním ústupovým postavením je zpravidla čára dotyku s protivníkem. Další ústupová postavení jsou v hloubce asi 20 km. Vojska divize odcházejí na nové ústupové postavení zpravidla během noci.

K vedení boje na zdrženou jen na ústupovém postavení zaujme mechanizovaná divize zpravidla sestavu ve dvou sledech. V prvním sledu budou obě mechanizované brigády, ve druhém sledu pak obrněná brigáda. K udržení ústupového postavení na delší dobu vede první sled houževnatý obranný boj, dělostřelectvo a prostředky jaderného napadení ničí protivníka na dalekých přístupech. Cílem protizteče druhého sledu divize je umožnit odchod brigád prvního sledu na další ústupové postavení. Hrozí-li útvarům prvního sledu obklíčení, zabezpečují jejich

Z kapitalistických armád

Podplukovník docent Emil Labuda, CSc.,
podplukovník Eduard Zedníček

odchod na další ústupové postavení slabé krycí mechanizované nebo průzkumné jednotky.

Vede-li divize boj na zdrženou na dvou ústupových postaveních, tj. na ústupovém a mezilehlém ústupovém, pak první postavení obsadí zpravidla mechanizované brigády a mezilehlé postavení, vzdálené asi 10 km od prvního ústupového postavení, obsadí obrněná brigáda.

Brigády prvního sledu divize houževnatě brání první ústupové postavení a při úhroze obklíčení se odpoutají a vedou boj na zdrženou až k mezilehlému ústupovému postavení. Pod ochranou brigády druhého sledu divize překračují mezilehlé ústupové postavení a obsadí další ústupové postavení v hloubce. K vedení nepřetržitě palby se minometné, dělostřelecké a protitankové prostředky člení do sledů, které se během boje na zdrženou vzájemně překračují.

Americký armádní sbor vede boj na zdrženou na základních a mezilehlých čarách. Vzdálenost mezi jednotlivými čarami může dosahovat 35–45 km, aby pro-

тивník při útoku na základní čáry byl nucen přemísťovat do nových postavení palebné prostředky jaderného napadení.

Armádní sbor člení bojovou sestavu zpravidla do dvou sledů se dvěma až třemi mechanizovanými divizemi a popřípadě lehkým obrněným plukem v prvním sledu a obrněnou divizí ve druhém sledu. Divize prvního sledu jsou zpravidla uskupeny do dvou sledů a obsazují buď ústupové, nebo ústupové a mezilehlé ústupové postavení. Druhý sled sboru v síle obrněné divize, popřípadě ještě obrněné brigády, je rozmístěn rozptýleně v hloubce 30–50 km od základní mezilehlé čáry, připraven k protizteči s cílem umožnit odchod divizí prvního sledu na další čáru v hloubce. K podpoře boje na zdrženou je většina dělostřelectva armádního sboru včleněna do posilových skupin dělostřelectva divize. Velitel sboru si zpravidla ponechává v podřízenosti oddíl řízených střel Sergeant.

Boj na zdrženou armádního sboru končí na konečné čáře nebo jeho souseděním za touto čarou v hloubce 160 km.

Podle polního řádu **západoněmecké armády je boj na zdrženou samostatný druh bojové činnosti a vede se zpravidla v rámci pohyblivé obrany a v zabezpečovacím pásmu.** K časovému a prostorovému sladění činnosti útvarů a svazků se určují do hloubky obrany vhodné čáry jako ústupová postavení.

Boj v zabezpečovacím pásmu vedou odřady (zadržovací odřady) v různé síle podle toho, kdo je vysílá. Mechanizovaná (tanková) divize na samostatném směru vysílá jeden až dva odřady, každý v síle mechanizovaného nebo tankového praporu, zesíleného dělostřelectvem, protitankovými prostředky a ženijními jednotkami. Armádní sbor vysílá do zabezpečovacího pásma zesílenou brigádu až divizi.

Boj na zdrženou vede západoněmecká armáda podle stejných zásad jako americká armáda. Zabezpečovací pásmo vytvářejí divizi je však hluboké 20 až 30 km; asi 3–4 km před předním okrajem obrany je pouze bojové zajištění a 400 až 500 m před rotami prvního sledu je přímé zajištění.

Polní řád **francouzské armády mluví o boji na zdrženou jako o druhu obranného boje.** Vede se na široké frontě za

Mechanizovaná divize člení sestavu zpravidla do dvou sledů s mechanizovanými brigádami v prvním a tankovou brigádou ve druhém sledu.

Mechanizované brigády prvního sledu divize obsazují dvě ústupová postavení, vzdálená 6 až 10 km od sebe. Na prvním ústupovém postavení je většina sil a prostředků brigád.

Druhý sled divize (tanková brigáda) je rozmístěn v prostoru třetího ústupového postavení a je připraven k protizteči buď samostatně nebo v součinnosti s druhým sledem sousední divize s cílem obklíčit a zničit pronikajícího protivníka.

Armádní sbor člení sestavu do dvou nebo tří sledů. První sled obsazuje přední obrannou čáru, druhý sled mezilehlou obrannou čáru a třetí sled, zpravidla tanková divize, zadní obrannou čáru. Druhé a třetí sledy armádních sborů se používají k protiztečím s cílem udržet jednotlivé obranné čáry a vytvářet vhodné podmínky pro přechod vojsk polní armády nebo skupiny armád do protíutoku. Varianta bojové sestavy armádního sboru je v **příloze 1.**

převahy sil a prostředků protivníka. Jednotlivá ústupová postavení budují divize prvního sledu.

I francouzské svazky a vyšší svazky vytvářejí v obraně mimo dotyk s protivníkem zabezpečovací pásma, které má dvě ústupová postavení. Boj v zabezpečovacím pásmu vedou taktické skupiny, vysílané brigádami prvního sledu. Složení taktické skupiny je různé, např. pluk lehkých tanků AMX-13, mechanizovaná rota, dělostřelecký oddíl 105mm houfnic nebo mechanizovaný pluk, rota lehkých tanků, dělostřelecký oddíl 105mm, popřípadě jen divizní průzkumný pluk a dělostřelecký oddíl. Všechny taktické skupiny se posílají jednotkami pluku lehkých tanků AMX-13 s protitankovými řízenými střelami SS-11 a ženijními jednotkami.

Mechanizovaná divize člení sestavu do dvou sledů s mechanizovanými, někdy i obrněnou brigádou, v prvním sledu.

Brigády člení sestavu zpravidla do dvou sledů. První sled v síle 2 až 3 tak-

tických skupení obsazuje přední okraj a tvoří tzv. zdržovací sled, druhý sled v síle 1 až 2 taktických skupení se používá k protiztečím. Taktická skupení zdržovacího sledu mají v sestavě zpravidla motorizované roty, roty lehkých tanků a dělostřelecké oddíly 105 mm. Taktická skupení k protiztečím jsou převážně složena z mechanizovaných rot, rot lehkých tanků, tankových rot AMX-13 a SS-11 a ženijních jednotek.

Druhý sled brigády v hodnotě taktického skupení tvoří tzv. krycí sled.

Druhý sled divize v síle obrněné brigády buduje další postavení k vedení boje na zdrženou, kde je připraven k protizteči.

Způsob vedení boje na zdrženou je obdobný jako americké armády.

Taktické normy vedení boje na zdrženou uvádí tabulka.

	Armádní sbor			Divize			Brigáda		
	USA	NSR	Francie	USA	NSR	Francie	USA	NSR	Francie
Hloubka působnosti krycích vojsk před pásmem obrany	75	80	—	25	20	20	25	20	do 20
Hloubka zabezpečovacího pásma	20–30	20–30	15–20	20–30	20–30	15–20			
Vzdálenost zajišťovacích jednotek od předního okraje obrany: – všeobecné zajištění – bojové zajištění – přímé zajištění				8–10 1–1,5 do 0,5	— 3–4 do 0,5	— 2,5–3 do 0,5			
Šířka pásma činnosti při boji na zdrženou	60–80	80–140	70–80	do 25	30–50	30	do 12	16–25	6–10
Vzdálenost prostoru rozmístění druhého sledu	40–60	30–50	35	10	16–20	30–50	6–8	8–10	8
Hloubka vedení boje na zdrženou	160	90–200	až 150	20–30	30–50	50–100	10	16–20	15–20
Vzdálenost ústupových postavení	35–45	30–50	30–50	10–20	10–20	10–15	10–20	6–10	7–10

Poznámka: – některé normy v řádech kapitalistických armád nejsou uvedeny, a proto byly sestaveny dedukcí
– hloubky, šířky a vzdálenosti uvedeny v kilometrech

V další části článku se pokusíme aplikovat uvedené zásady a charakteristické rysy vedení boje na zdrženou na náš zájmový prostor při možném zahájení války. Strategická koncepce „přední obrany“ počítá se zámyslem vést ozbrojenými síla-

mi ihned po vzniku války aktivní bojovou činnost od východních hranic NSR, nepřipustit ztrátu jejího území a vytvořit podmínky k zahájení útočných operací s cílem přenést bojovou činnost na území NDR a ČSSR v nejkratších možných lhů-

tách. Na základě vyjádřeného obsahu uvedených strategické koncepce nelze tedy počítat s tím, aby nepřítel přešel ihned po zahájení války hlavními silami do mobilní (pohyblivé) obrany, aniž by se snažil předtím uskutečnit svůj útočný zámysl s využitím účinků zbraní hromadného ničení.

Vedení boje na zdrženou v našem zájmovém prostoru bude kromě jiného ovlivněno způsobem zahájení války.

1. Při zahájení války za použití jaderných zbraní s překvapením, bez předchozích opatření lze předpokládat tuto možnou činnost pozemních vojsk nepřítel.

První zahájí boj vojska (jednotky) ostrahy bavorských hranic (lop, BGS) a útvary pohraničních svazků (4 md, části 1 hd) na široké frontě s důrazem na pohraniční přechody na směru NÜRNBERG—PRAHA. Jejich úkolem pravděpodobně bude aktivní činnost na směrech zabezpečit důležité prostory k přenesení bojové činnosti na území protivníka. Tyto síly, které je možno z hlediska hlavních sil armády nazvat jako „krycí“, nebudou schopny vzhledem ke své síle na tak široké frontě zastavit naše vojska při přenášení bojové činnosti na území nepřítel.

systému zátarasů všeho druhu, zejména pásma jaderných min.

Hloubka vedení boje na zdrženou bude závislá na výsledcích prvního hromadného úderu, na intenzitě využití zátarasů všeho druhu, na tempu útoku našich vojsk a na době přesunu i zasazení hlavních sil sboru (armády) do střetného sražení. Tak např. současná dislokační vzdálenost hlavních sil 2 as (N) od naší státní hranice umožňuje jejich zasazení za 10 i více hodin, v závislosti na jejich zdržení našimi prostředky ničení. Z toho vyplývá, že boj na zdrženou by mohl být veden za této situace až po čáru BAYREUTH, GRAFENWÖHR, AMBERG, SCHWANDORF, BOGEN, PASSAU.

V uvedeném pásmu může nepřítel k obraně a vedení boje na zdrženou využít těchto ústupových a mezilehlých ústupových postavení:

— MITTERTEICH, TIRSCHENREUTH, FLOSS, VOHENSTRAUSS, SCHNEEBERG, SCHÖNTHAL, CHAM, KÖTZING, ZWIESEL, FREYUNG, WALDKIRCHEN;

— ERBENDORF, WEIDEN, řeka NAAB, PFREIMD, NEUNBURG, RODING, TITTLING.

Vojska krytu nepřítel mohou mít tyto síly a počty bojové techniky:

Útvar	praporů	tanků	děl a minometů	PT zbraní
2 lop	3	122	45	—
BGS	3	—	36	—
4 md (N)	12	241	128	106
hb (1 hd)	4	59	34	48
Celkem	22	422	243	154

a budou nuceny na důležitých směrech přecházet k boji na zdrženou. To znamená, že boj na zdrženou vojsk krytu se za této varianty zahájení války stane prostředkem k zabezpečení zasazení hlavních sil sboru (armády) do pohraničního střetného sražení.

Vzhledem k tomu, že boj na zdrženou je možné připravit již v míru, bude mít pravděpodobně prvky předvídané plánovitosti a organizovanosti; přitom počítá s dočasnou ztrátou určitého území. Aby ztráta tohoto území byla co nejmenší, budou vojska plně využívat vybudovaného

Poznámka. Při redislokaci dalších brigád 1 hd (N) blíž ke státní hranici se příslušné počty zvýší.

Uvedené síly mají tyto organické prostředky jaderného napadení:

— 6 odpalovacích zařízení DR HONEST JOHN,

— 18 hlavních atomového dělostřelectva,

— 9 bezzákluzových zbraní DAVY CROCKETT.

Použití prostředků jaderného napadení ihned po zahájení války k podpoře bojové činnosti vojsk krytu je vázáno dvěma podmínkami:

— bezzákluzové zbraně DAVY CROCKETT by musely mít předem, tj. těsně před zahájením války, přisunutou jadernou municii, kterou vzhledem k rychlému rozpadu nelze u těchto prostředků dlouho skladovat,

— organické prostředky jaderného napadení 4 md (N) by musely být vzhledem k současné dislokaci předem přisunuté. Bez předchozích přeskupení je možné z jejich zásahem počítat za 6 i více hodin po zahájení války.

Z toho vyplývá, že bez předchozích opatření budou vojska krytu ihned po zahájení války využívat k vedení boje na zdrženou především účinků jaderných úderů taktického letectva v rámci prvního hromadného úderu nepřítelů, dále účinků jaderných min a ostatních zbraní hromadného ničení. Až v dalším mohou počítat s použitím vlastních organických prostředků jaderného napadení.

Poměrně slabé síly vojsk krytu (vzhledem k šířce možné fronty do 300 km) a nutnost vést boj na zdrženou aktivně, přinutí nepřítel využívat zejména jaderných min a ostatních zátarasů a tím ušetřit živou sílu a bojovou techniku na rozhodující směry bojové činnosti. Za této situace hodnota protiztečí nebude zpravidla přesahovat sílu 1–2 praporů.

Zátarasů všeho druhu budou aktivovány plánovitě, v souladu s bojovou činností hlavních sil sboru (armády), aby neztížily jejich zasazení do střetných sražení.

V okamžiku přiblížení se hlavních sil sboru (armády) nepřítel k našim vojskům lze předpokládat, že vojska krytu budou mít úkol zabezpečit jejich rozvinutí do střetného sražení; pak přejdou do druhého sledu (zálohy) sboru k plnění úkolů podle vývoje situace v průběhu střetného sražení.

V případě, že nepřítel utrpí neúspěch ve střetném sražení, může v souladu s celkovou situací na frontě, přejít dočasné k vedení mobilní (pohyblivé) obrany a v rámci ní k boji na zdrženou na těchto možných ústupových postaveních:

— BAD KISSINGEN, BAMBERG, řeka REGNITZ, NÜRNBERG, LUDWIGSKANAL, REGENSBURG, řeka DONAU, PASSAU;

— WÜRZBURG, ANSBACH, řeka ALTMÜHL, INGOLSTADT, řeka ISAR, MÜNCHEN, řeka INN;

— BAD MERGENTHEIM, CRALSHEIM, DONAUWÖRTH, řeka LECH;

— řeka NECKAR, STUTTGART, ULM, řeka ILLER... až po čáru řeky RHEIN, jakožto konečné, strategické obranné čáry NATO.

Pravděpodobný cíl bojové činnosti: s využitím zbraní hromadného ničení, úderů letectva a zátarasů všeho druhu vyčerpávat a ničit naše vojska, získat čas na přisun hlubokých operačních záloh a jejich zasazením přejít do protiútku k plnění původního zámyslu.

Na rozdíl od boje na zdrženou, organizovaného ihned po zahájení války vojsky krytu, bude mít boj na zdrženou, organizovaný po neúspěšném střetném sražení, tyto znaky.

Bude od začátku veden za podpory organických prostředků jaderného napadení taktického a operačně taktického dosahu.

S plánováním a organizací boje bude možné začít až v průběhu střetného sražení na základě konkrétní bojové situace.

Bude zahajován v těsném dotyku s protivníkem a většinou v původní sestavě pro střetné sražení, kterou bude nutno přeskupit a vytvořit silný druhý sled (na některých směrech až do dvou svazků) k zabezpečení silných protiztečí (protiúderů).

Pravděpodobné směry těchto protiztečí (protiúderů):

— AUGSBURG, AMBERG,

— WÜRZBURG, AMBERG.

Možná ústupová postavení nejsou předem vybudována. Lze však předpokládat, že k jejich zpevnění využije nepřítel některých stálých obranných objektů budovaných již v míru. Situace přinutí nepřítel v první řadě využívat přírodních překážek, zejména zalesněných prostorů a řek, které budou až v průběhu boje upraveny jako ústupová a mezilehlá ústupová postavení. Vyplývá z toho, že naše vojska budou velmi často uskutečňovat násilný přechod vodní překážky z chodu s využitím rychlých předsunutých odřadů a taktických vzdušných výsadek.

Rychlý postup našich vojsk může podstatně narušit organizaci boje na zdrženou. Aby nepřítel ztratil co nejméně vlastního území, může být donucen k zastavení našeho postupu zasazovat po částech své druhé sledy (zálohy); to umožní našim vojskům i jejich postupné ničení.

Hloubka boje na zdrženou bude záviset na výsledcích jaderných úderů, na schopnosti našich vojsk ničit nepřítel po částech (předcházet ho při zaujímání ústu-

Z kapitalistických armád

pových postavení) a na době přísunu hlubokých záloh nepřítele, plánovaných k přechodu do protiútku.

Podle názorů velení NATO však v žádném případě nemá být našim vojskům dovoleno ovládnout strategickou obrannou čáru, kterou je řeka RHEIN. Zabezpečit tuto strategickou obrannou čáru NATO znamená udržet především její východní předmostí, tj. řeku NECKAR a východní výběžky lesů ODEN WALD a SCHWARZ WALD.

2. Nepřítel může zahájit válku i po předběžném nebo částečném přeskupení, zejména pozemních vojsk. Tato varianta počítá s určitým rizikem ztráty překvapení při zahájení války, avšak umožňuje lépe plnit strategickou koncepci „přední obrany“ z hlediska úkolu pozemních vojsk.

Lze předpokládat, že za této varianty

Ze zásad boje na zdrženou kapitalistických armád vyplývají tyto závěry:

— ve způsobech vedení boje nejsou podstatné rozdíly mezi jednotlivými kapitalistickými armádami;

— boj na zdrženou bude mít vždy charakter spěšně zaujaté obrany; palebný systém i systém velení může mít tudíž značné nedostatky;

— nepřítel bude plně využívat vlastností terénu, zejména přírodních překážek, jako jsou vodní překážky, bažinaté i zalesněné prostory apod. Přirozené překážky budou doplňovány umělými zátarasy zejména protitankovými, chemickými a jadernými fugasy; kromě toho může nepřítel podle předem zpracovaného plánu ničit některé objekty (mosty, propustě, přehrady, komunikační a letištní objekty apod.);

— boj na ústupových postaveních i mezi nimi bude velmi aktivní a prak-

zahájení války nepřítelem nepředcházet by zasazení hlavních sil sboru (armády) boj na zdrženou vojsk krytu a když, tak jen na vedlejších směrech. Hlavní síly sboru (armády) mohou být zasazeny do střetného sražení přímo, bez ztráty území, s cílem co nejrychleji přenést bojovou činnost na území protivníka.

Po případném úspěchu nepřítele ve střetném sražení mohou hlavní síly sboru (armády) přecházet buď na celé frontě, nebo na její části do dočasné obrany a v rámci ní organizovat boj na zdrženou.

Charakteristika vedení boje na zdrženou za této situace bude shodná s první variantou. Boj na zdrženou však nemusí být veden až do takové hloubky vlastního území. Přitom není vyloučeno, že čára prvního ústupového postavení nepřítele může probíhat buď celá, nebo zčásti na našem území (východní svahy ČESKÝ LES a ŠUMAVA).

tický bude kombinací ústupového a obranného boje s protiztečemi za podpory jaderných úderů a úderů letectva;

— konečným cílem boje na zdrženou má být vytvoření výhodných podmínek pro přechod do všeobecného útoku.

Pro naše vojska z toho vyplývá:

— učit je vést nepřetržitý a důkladný průzkum s cílem odhalit činnost a zámýsl použití prostředků jaderného napadení a druhých sledů, zjišťovat přípravu jednotlivých ústupových postavení a zátarasy všeho druhu, zejména jaderná minová pole;

— zdokonalovat je v ničení nepřítele při vedení boje na zdrženou, tj. útočit ve vysokém tempu a obcházet nepřítele s cílem nedovolit mu odpoutat se a organizovat obranu na nových ústupových postaveních v hloubce;

— učit je z chodu překonávat vodní překážky s využitím taktických vzdušných výsadek a silných předsunutých odřadů.